

сти, бавила се; нека би судбина и спољашна обстоятелства гдиномъ племена и закратила, на овой книжевној Узаймности участия узети, или нѣи јоштъ одъ нашегъ народа насилно одтргнула и удалила; нека бы подла себичность и одпаданѣ поедини племена и на-рѣчия, одъ свое пређе ватренно заузете велике народнѣ ствари за слѣдство имала: ми зато несмемо очаявати, оно су опетъ само поедини поточићи, кои се губе, рѣка пакъ народа тећиће опетъ зато далѣ у својој пуној сили и величеству; она ће досадашнѣ просвештениа стихнѣ далѣ провести, и човочеству предати. Желити е истина да на овой Узаймности сва славянска племена учеству, алъ и сама многа племена, већъ ће ду чуда починити: Дай Боже! да се Славяни ко услуги човечества све више и болѣ изображаваю, и облагорођаваю, и себе нити збогъ брезобразлука страни, нити пакъ збогъ немарливости свои, демону времена и народа предаю.

§. 19.

Путъ и помагателна средства за разпространити Узаймность.

1. Треба Славянске књигопродавнице у главнимъ варошима наши племена, а именито: у Петрограду, Варшави, Краковой, Любляни, Прагу, Бечу, Пешти, Брину, Београду, Загре-